

ΕΤΟΣ 60όν

5 Αυγούστου 2012

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 32 (3088)

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΒΑΔΙΖΕΙ ΠΑΝΩ ΣΤΑ ΥΔΑΤΑ

Ἡ παιδαγωγία πρὸς τὸ λαό

Χορταίνοντας ὁ Κύριος χιλιάδες ἀνθρώπους μὲ δύο μόνο ψάρια καὶ πέντε ἄρτους τοὺς δίδασκε ἔμπρακτα ὅτι ἂν εἶναι προσηλωμένοι σ' αὐτόν καὶ τηροῦν τὸ λόγος του, δὲν πρόκειται ποτέ νά πεινάσουν· καὶ τὴν αἰώνια ζωὴ θά κληρονομήσουν καὶ σ' αὐτὸ τὸν πρόσκαιρο βίος δὲν θά στερηθοῦν ποτέ τὰ ἀναγκαῖα. Δυστυχῶς ὅμως ὁ πολὺς λαὸς διαφορετικὰ ἐρμήνευσε τὸ θαῦμα. Ἐπειδὴ γλυκάθηκε ἀπὸ τὸν ἐπίγειο ἄρτος, ἐπιθύμησε νά κάνει τὸν Χριστὸ ἐπίγειο βασιλιά, γιὰ νά μὴν τοῦ λείπει ποτέ τὸ καθημερινὸ φαγητό. Ἡ καρδιά του ἀντὶ νά στραφεῖ μὲ ἀγάπη πρὸς τὸν Κύριον, ἐλκίσθηκε ἀπὸ τίς τροφές τοῦ σώματος. Γι' αὐτὸ ὁ Κύριος διέλιψε ἀμέσως τὰ πλήθη, γιὰ νά τοὺς ἀποτρέψει ἀπὸ μιὰ τέτοια ἄστοχη ἐνέργεια.

Γι' αὐτὸ ἐπίσης τὸ λόγος μόνο δύο φορές στὴν ἐπίγεια δράση του ἔκανε τὸ θαῦμα τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τῶν ἄρτων, γιὰ νά παιδαγωγήσει τοὺς ἀνθρώπους νά μὴν εἶναι κοιλιόδοιλοι, ἀλλὰ συνεχῶς νά ποθοῦν τὰ πνευματικά. Ὅμοίως, ἀμέσως μετὰ τὸ θαῦμα ἀνέβηκε στό ὄρος γιὰ νά προσευχηθεῖ, ὄχι μόνο γιὰ νά ἀποδείξει ὅτι πράγματι εἶναι ἀνθρώπος, ἀλλὰ καὶ γιὰ νά διδάξει μὲ τὸ παράδειγμά του τὸ λαὸ ὅτι σκοπὸς καὶ νόημα τῆς ζωῆς εἶναι ἡ ἀδιάλειπτη μνήμη τοῦ Θεοῦ, ὁ θεῖος ἔρωτας, τὸ, «ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου». Ἀπὸ ἐδῶ πηγάζει ἡ ἀληθινὴ ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον, ἡ εἰρήνη, ἡ εὐτυχία καὶ ὅλα τὰ ἀγαθὰ, πνευματικά καὶ ὑλικά.

Ἡ παιδαγωγία πρὸς τοὺς μαθητές

Οἱ δώδεκα Ἀπόστολοι ὅμως δὲν ἦταν ὅπως ὁ πολὺς κόσμος. Ἡ καρδιά τους φλεγόταν ἀπὸ τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν Κύριον, ἐνῶ ἡ πίστη τους πρὸς τὸ πρόσωπό του συνεχῶς αὐξανόταν καὶ ὠρίμαζε. Γι' αὐτὸ ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀδηγοῦσε

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ιδ' 22-34)

«Εγώ είμι· μή φοβείσθε»

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον, καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους. Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσευξάσθαι. Ὁψίας δὲ γενομένης, ἴκοντο οἱ Μαθηταὶ εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ἔβησαν εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης ἵνα βραδύμενοι ὑπὸ τῶν κυμάτων ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος. Τετάρτῃ δὲ φυλακῇ τῆς νυκτὸς ἀπῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ Μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν περιπατοῦντα, ἐταράχθησαν, λέγοντες ὅτι φάντασμα ἐστὶν· καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν. Εὐθέως δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Θαρσεῖτε· ἐγώ εἰμι· μὴ φοβείσθε. Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος, εἶπε· Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με πρὸς σε ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα. Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐλθέ. Καὶ καταβὰς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέτρος, περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα, ἐλθεῖν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρόν, ἐφοβήθη· καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι, ἔκραξε, λέγων· Κύριε, σῶσόν με. Εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἐπέλαβετο αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτῷ· Ὀλιγόπιστε, εἰς τί ἐδίστασας; Καὶ ἐμβάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον, ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. Οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἐλθόντες προσεκύνησαν αὐτῷ, λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς εἶ. Καὶ διαπεράσαντες, ἦλθον εἰς τὴν γῆν Γεννησαρέτ.

σέ ὄλο καὶ μεγαλῦτερα ὕψη πίστεως καὶ ἀγάπης.

Τοὺς ἀνάγκασε νὰ εἰσέλθουν στό πλοῖο καί νὰ μεταβοῦν στήν ἀπέναντι ὄχθη. Χρειάσθηκε νὰ τοὺς ἀναγκάσει, ἐπειδὴ δέν ἤθελαν οὔτε στιγμή νὰ ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ αὐτόν. Ἡ θεϊκὴ του χάρη ὡς νοητὸ μύρο κατευωδιάζε τὰ αἰσθητήρια τοῦ νοῦ καὶ τῆς καρδιάς τους, ὥστε νὰ εἶναι προσηλωμένοι σ' αὐτόν, ὅπως ὁ σίδηρος σέ ἓναν ἰσχυρότατο μαγνήτη. Αὐτὴ τὴ βαθιὰ πνευματικὴ ἀγάπη φανέρωσε καὶ ὁ Πέτρος, ὅταν εἶδε τὸν Ἰησοῦ νὰ περπατᾷ πάνω στά ὕδατα τῆς λίμνης. Τότε δέν τοῦ ζήτησε νὰ τὸν ἀξιώσει νὰ περπατήσει καὶ αὐτὸς στά ὕδατα, ἀλλὰ νὰ τὸν προστάξει νὰ ἔλθῃ πρὸς ἐκεῖνον. Δέν τὸν συγκινοῦσε τόσο τὸ θαῦμα, ὅσο τὸ νὰ βρεθεῖ ὅσο γίνεται γρηγορότερα δίπλα στόν Ἰησοῦ. Αὐτὴ λοιπὸν τὴν ἀγάπη καλλιεργώντας καὶ αὐξάνοντάς τὴν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ἀπομάκρυνε προσωρινὰ ἀπὸ τὸν ἑαυτό του, ἔτσι ὥστε μένοντάς γιὰ κάποιο διάστημα μακριὰ του καὶ ταλαιπωρούμενοι ἀπὸ τὴν τρικυμία, νὰ σταθεροποιηθεῖ γιὰ πάντα μέσα τους ὁ πόθος τους νὰ εἶναι μαζί του.

Ταυτόχρονα, πλάταινε καὶ βάθαινε τὴν πίστη τους. Ἀφοῦ ἔδωσε στόν καθένα τους ἀπὸ ἓνα κοφίνι γεμάτο ἀπὸ τοὺς ἄρτους πού περισσεύσαν, τοὺς ἀπομάκρυνε, γιὰ νὰ συνειδητοποιήσουν μόνοι τους τὸ μέγεθος καὶ τὸ νόημα τοῦ θαύματος πού συντελέσθηκε. Τοὺς ἀφήνει νὰ ταλαιπωροῦνται γιὰ πολλὴ ὥρα μακριὰ του, γιὰ νὰ τοὺς διδάξει νὰ εἶναι καρτερικοὶ στοὺς κινδύνους, ἔχοντας ἐμπιστοσύνη στήν παντοδύναμη προστασία του. Περπατᾷ πάνω στά ὕδατα,

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ὁ Ἰησοῦς ἀνάγκασε τοὺς μαθητὰς νὰ μποῦν εἰς τὸ πλοιάριον καὶ νὰ πάνε πρὶν ἀπ’ αὐτὸν εἰς τὴν ἀπέναντι ὄχθην, ἕως ὅτου διαλύσῃ τὸν κόσμον. Καὶ ἀφοῦ διέλυσε τὸν κόσμον, ἀνέβηκε εἰς τὸ ὄρος διὰ νὰ προσευχηθῆ μόνος του. Ὅταν δὲ ἐβράδευσε, ἦτο ἐκεῖ μόνος. Τὸ πλοιάριον εὐρίσκετο ἤδη εἰς τὸ μέσον τῆς λίμνης καὶ ἐπάλαιε μὲ τὰ κύματα, διότι ὁ ἄνεμος ἦτο ἀντίθετος. Κατὰ τὴν τετάρτην δὲ νυκτερινὴν βάρδια ἤλθε εἰς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς περπατώντας ἐπάνω εἰς τὴν θάλασσαν. Οἱ μαθηταί, ὅταν τὸν εἶδαν νὰ περπατῆ ἐπάνω εἰς τὴν θάλασσαν, ἐταράχθησαν καὶ ἔλεγαν ὅτι εἶναι φάντασμα καὶ ἀπὸ τὸν φόβον τοὺς ἐφώναξαν. Ἀμέσως τοὺς ἐμίλησε ὁ Ἰησοῦς καὶ τοὺς εἶπε, «Ἔχετε θάρρος, ἐγὼ εἶμαι· μὴ φοβᾶσθε». Τότε τοῦ ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος, «Κύριε, ἐάν εἶσαι σύ, τότε δώσέ μου διαταγὴν νὰ ἔλθω σ’ ἐσέ ἐπάνω στὰ νερά». Ἐκεῖνος δὲ εἶπε, «Ἐλα». Καὶ ὅταν ὁ Πέτρος κατέβηκε ἀπὸ τὸ πλοιάριον, ἄρχισε νὰ περπατῆ ἐπάνω στὰ νερά, διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν Ἰησοῦν. Ἄλλ’ ἐπειδὴ ἐβλεπε τὸν ἄνεμον δυνατὸν ἐφοβήθηκε, καὶ ἐπειδὴ ἄρχισε νὰ βυθίζεται, ἐφώναξε, «Κύριε, σῶσέ με». Ἀμέσως ὁ Ἰησοῦς ἄπλωσε τὸ χέρι, τὸν ἔπιασε καὶ τοῦ λέγει, «Ὀλιγόπιστε, γιατί ἐδίστασες;». Καὶ ὅταν ἀνέβηκαν εἰς τὸ πλοιάριον, ἔπαυσε ὁ ἄνεμος. Ἐκεῖνοι πού ἦσαν εἰς τὸ πλοιάριον τὸν προσκύνησαν καὶ τοῦ εἶπαν: «Ἀληθινὰ εἶσαι Θεοῦ Υἱός». Καὶ ἀφοῦ διέσχισαν τὴν λίμνην, ἤλθαν καὶ ἀπεβιβάσθησαν εἰς τὴν Γεννησαρέτι.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ἐκπληρώνοντας στὸν ἑαυτὸ του τὸν προφητικὸ λόγον πού εἶχε πεῖ ὁ Ἰῶβ γιὰ τὸν Θεό: «Ὁ περιπατῶν ἐπὶ θαλάσσης ὡς ἐπὶ ἐδάφους», δηλαδή, ὁ Θεὸς περπατᾷ ἐπάνω στὴ θάλασσα, ὅπως ἐπάνω σὲ στερεὸ ἔδαφος. Μὲ ἓνα πρόσταγμα του ἀξιώνει καὶ τὸν Πέτρο νὰ περπατήσῃ στὰ ὕδατα, γιὰ νὰ δεῖξει ὅτι ἤλθε στὴ γῆ, γιὰ νὰ προσφέρει στοὺς ἀνθρώπους ὡς δῶρο ὅ,τι Αὐτὸς ἔχει ἐκ φύσεως.

Οἱ Ἀπόστολοι ὠφεληθήθηκαν πολὺ ἀπὸ τὴν παιδαγωγία τοῦ Ἰησοῦ. Ἡ πίστη τους πρὸς τὸ πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ ἔφθανε πιά πρὸς τὸ ἐπιζητούμενο σημεῖο. Ἔτσι, ἐνῶ στίς ἀρχές, ὅταν ὁ Κύριος εἶχε κάνει ἓνα παρόμοιο θαῦμα στὴν ἴδια λίμνη, γαληνεύοντας τὸν ἄνεμο καὶ τὴ θάλασσα, ἀναρωτιόνταν τί εἶδους ἄνθρωπος εἶναι αὐτός, τώρα πλεον δὲν ἀναρωτιοῦνται, ἀλλᾷ, μόνῃς ὁ Κύριος ἀνέβηκε στὸ πλοῖο, ἔπιασε καὶ τὸν προσκύνησαν λέγοντας: «Ἀληθῶς Θεοῦ Υἱός εἶ!»! Πράγματι, εἶσαι ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. ➔

5 Αὐγούστου 2012: ΚΥΡΙΑΚΗ Θ’ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως· Εὐσινγίου μάρτυρος († 362). Εὐγενίου ὁσίου τοῦ Αἰτωλοῦ.
Ἦχος: πλ. δ’ – Ἐωθινόν: Θ’ – Ἀπόστολος: Α’ Κορ. γ’ 9-17 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. ιδ’ 22-34.

Η ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 12 Αὐγούστου, Γ’ Μαθαίου.
Ἀπόστολος: Α’ Κορ. δ’ 9-16 – Εὐαγγέλιον: Μαθ. ιζ’ 14-23.

Πίστη καί δοκιμασίες

Ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖο ὁ Κύριος βοήθησε τόν ἀπόστολο Πέτρο, ὅταν ἄρχισε νά βυθίζεται, εἶναι πολύ διδακτικός. Ὁ Ἄπόστολος βλήποντας τόν ισχυρότατο ἄνεμο δείλιασε καί ἄρχισε νά βουλιάζει. Ὁ Χριστός ὅμως δείχνοντας ὅτι δέν ἦταν ὁ ἄνεμος ἡ αἰτία πού ἄρχισε νά καταποντίζεται ὁ Πέτρος, ἀλλῆ ἡ ὀλιγοπιστία τοῦ Πέτρου, δέν ἐπιτίμησε τόν ἄνεμο ἀλλῆ τόν Πέτρο. Γι' αὐτό, ἀφοῦ τόν ἔπιασε ἀπό τό χέρι, ἄφησε τόν ἄνεμο νά πνεεῖ, φανερώνοντας ὅτι κανένα κακό δέν μπορεῖ νά κάνει ἐκεῖνος, ὅταν στόν ἄνθρωπο εἶναι ἀσάλευτη ἡ πίστη πρὸς τόν Κύριο.

Καί ἐμεῖς ὅταν μᾶς βρίσκουν ποικίλεις θλίψεις καί δοκιμασίες, θά πρέπει νά γνωρίζουμε ὅτι ἀοράτως βρίσκεται δίπλα μας ὁ Χριστός καί μᾶς προστατεύει. Οἱ θλίψεις δέν μποροῦν νά μᾶς κάνουν κανένα κακό, ἂν ἐμεῖς ἔχουμε πίστη στόν Χριστό. Ἐσ προτάξουμε, λοιπόν, τήν ἀκλόνητη ἐμπιστοσύνη μας στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ, ὡς ἀκατανίκητο ὄπλο ἐνάντια στούς πειρασμούς τῆς ζωῆς, ἔτσι ὥστε νά περπατήσουμε θαυμασῶς πάνω στά κύματα τῆς θάλασσας τοῦ βίου μας καί νά φτάσουμε μέ ἀσφάλεια στόν πολυπόθητο προορισμό μας, τόν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό, τόν μόνο ἀληθινό Θεό. Ἀμήν.

Ἄρχιμ. Π. Κ.

Νέα Ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Χριστοῦ Θ. Κρικῶνη, Ὁμοτ. Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου

ΣΧΕΣΗ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ-ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟΝ Ι. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟ

(σχῆμα 14x21, σσ. 152)

Ἡ συνάντηση τῶν δύο κόσμων, τοῦ Χριστιανισμοῦ καί τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἔδωσε στήν Ἐκκλησία νέες μορφές λόγου, νέες ἐκφραστικές δυνατότητες, νέο ἔνδυμα γιά τήν Ἀλήθεια. Αὐτό συνέβη μέ ἱερό μόχθο, μέσα σέ δύσκολες ἐποχές, ὅταν ἡ διαπάλη τῶν πολιτισμῶν δημιουργοῦσε τό αἶτημα γιά καθαρῆ καί συνάμα κατανοητή διατύπωση τοῦ εὐαγγελικοῦ μηνύματος. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ὁ μέγας αὐτός θεολόγος καί δάσκαλος τοῦ χριστιανικοῦ ἤθους, ζώντας μέσα σέ ἐκείνη τή δίνη συμβάλλει ἀποφασιστικά στήν «ἐπί τά κάλλιστα ἀλλοίωσιν» αὐτῆς τῆς συνάντησης.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
